

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Helt tilbage til behandlingen af lovforslaget om forbrugsrenteafgift blev Skatte- og Afgiftsudvalget gjort opmærksom på de mange uheldige følger, som afgiften ville få.

Den kendsgerning, at skattemyndighederne ikke kan aflæse arten af skatteydernes renteudgifter, når disse f.eks. oplyses fra pengeinstitutterne, gør, at det er op til skatteyderen selv at indberette, hvilke renter der er afgiftspligtige, og hvilke der ikke er.

Politisk naivitet er ikke et nyt fænomen. Men at bygge en ny lov op på en tiltro til, at de danske skatteydere formår at overskue skattereglerne i nødvendigt omfang, er ikke blot naivitet, det er dumhed.

Den skatteyder, som økonomisk magter at rekvirere revisorbistand, er ikke meget bedre stillet. Såvel registrerede som statsautoriserede revisorer har brugt spalteplass i aviser og tidsskrifter til at påpege det umulige i at opfylde lovens intentioner.

Det bliver således skatteydernes eller deres revisors dygtighed kombineret med de lokale skattemyndigheders tid og evner, som afgør harsardspillet om renteaftgiften. Skatteydere med ens forhold vil således kunne opleve store forskelle i deres slutligning, en kendsgerning, som er nedbrydende for borgernes tro på retssamfundet.

For skattemyndighederne bliver sagen ikke mindre vanskelig. Det makværk i administrativ henseende, som loven er, vil give de lokale skattemedarbejdere grå hår i hovedet, når uforstående skatteydere med rette klager.

Derudover vil skattemyndighederne få et uoverskueligt arbejde med at fremskaffe de nødvendige oplysninger for at kunne foretage korrekt ligning.

Alle disse bemærkninger vedrører de forhold, som opstår, når afgiften skal opkræves fra de »overforbrugende« borgere, som lovens idemænd ønsker at ramme med renteaftgiften. Men dertil kommer så alle de økonomiske forhold ude i den virkelige verden, som loven også vil ramme, selv om det ikke var eller er hensigten.

Er man således så uheldig at være ejeren af gælden fra en konkursramt virksomhed eller at være en medarbejder, som optager lån for at redde en nødstedt virksomhed, der drives i selskabsform, så vil renterne blive pålagt afgift. Det samme er tilfældet, hvis man optager lån for at starte en ny virksomhed i selskabsform eller man er så uheldig at skulle indfri en kaution på et lån, som er misligholdt.

Også lån optaget til indskud i almennyttige boliger og lån til mindre, energibesparende foranstaltninger i boligen er omfattet af loven.

Er man repræsentant og må låne til en rejsevogn, eller er man invalid og må låne til en invalidebil, er man omfattet af afgiften på renterne.

Sluttelig skal her nævnes de personer, som uddanner sig på ikke-SU-godkendte uddannelser og må optage studielån. De bliver også ramt af renteaftgiften.

En forsigtig vurdering har godtgjort, at mindst 250.000 familier med lån i bank eller sparekasse optaget til rene boligformål nu bliver omfattet af afgiften på renterne.

Dagbladene har siden gennemførelsen af kartoffelkuren været fyldt med artikler om kartoffelkurens urimeligheder.

Socialdemokratiet har i sit lovforslag et forslag om, at lån på under 300.000 kr. optaget før 1. januar 1987 ikke skal være omfattet af afgiften. SF's lovforslag går ud på, at kun renteaftgifter på over 500 kr. skal opkræves, mod en 50 kr.s bagatelgrænse i renteaftgiftsloven. Begge lovforslag er gode. Men de vil alene være lapperier på en i bund og grund dårlig lov.

Fremskridtspartiet vil derfor med dette lovforslag fjerne alle u hensigtsmæssige virkninger fra kartoffelkuren ved at ophæve selve loven.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Ad § 1

Hele renteaftgiftsloven skal ophæves med de begrundelser, som er anført i de almindelige beemærkninger.